

LA TERRASSA

JOAN DE SAGARRA

El conseller Santi Vila

XAVIER GÓMEZ / ARXIU

El conseller Santi Vila durant una conferència al Petit Palau del Palau de la Música

Dijous Manel Pérez escrivia “Primavera revolucionària a Espanya” a les pàgines d’Economia de *La Vanguardia* i comentava la sanció d’Hisenda a José María Aznar per “tributació irregular”. “No passa dia sense que alguna revelació escandalosa reforci la convicció que les elits es lliuren amb entusiasme a la cínica pràctica de demanar devaluació salarial i sacrificis mentre practiquen la picaresca fiscal en les més variades modalitats”, escrivia Pérez. I l’endemà, José Manuel Soria, ministre d’Indústria en funcions, presentava la dimissió, una dimissió irrevocable. I el secretari general de Manos Limpias (un italianisme de pa sucrat amb oli) era detingut per extorsió.

Quanta, quanta merda! I els partits continuen sense arribar a un acord i, si les coses segueixen així, tot apunta que tornarem a anar a votar. Bé, això de tornar a anar a votar no està del tot clar, almenys per a alguns dels meus veïns, que, després de la derrota

del Barça contra l’Atlètic de Madrid, confessen que no estan proud’humor per tornar a votar, i menys el mes de juliol! Afortunadament, també conec nanos que es desviuen per anar a votar o tornar a votar el partit més revolucionari possible. Qui sap si té raó, el col·lega Pérez, quan escriu que vivim una “primavera revolucionària”.

Però no penso cansar-vos amb tanta misèria. Anem, doncs, a les coses agradables, positives, que passen en aquest beneït país, que per sort també n’hi ha. I una d’aquestes coses positives és la fotografia que publicava divendres aquest diari en què es veia el Rei envoltat de representants del Govern central i les autonomies per homenatjar la figura de Miguel de Cervantes, i entre ells el conseller de Cultura de la Generalitat, el senyor Santi Vila. Era la primera trobada oficial de la comissió nacional creada per gestionar la celebració del quart centenari de la mort de l’autor d’*El Quixot*, “un autèntic projecte d’Estat”, i cito paraules de Felip, “que serveix

també per posar en relleu el que ens uneix, per recordar l’autor d’una obra que és pedra angular de la nostra cultura diversa i plural; la cultura en espanyol”.

És possible que més d’un es preguntí què feia un conseller independentista en un acte presidit per un monarca que, al seu dia, va declinar rebre la presidenta del Parlament quan anava a comuni-

Molts potser es preguntaran què hi feia un independentista en un acte amb el Rei

car-li l’elecció del senyor Puigdemont com a president de la Generalitat, i que un parell de dies més tard es va negar a incloure en el BOE quatre o cinc línies agraint-li al president sortint, Artur Mas, “els serveis prestats”. O, si us ho estimeu més, què coi hi feia el conseller Santi Vila en una comissió destinada a homenatjar una

“pedra angular” de “la cultura en espanyol”. Segur que a més d’un signant del manifest del grup Koiné la presència del conseller en aquest acte li devia fer molt de mal. Doncs bé, a mi la presència del conseller en aquesta comissió se’m posa ben bé. Dit això, aclareixo, per si hi hagués algun dubte, que no sóc independentista, si bé no tindria cap inconvenient a acceptar una hipotètica independència de Catalunya sempre que es decidís en un referèndum legal, pactat, i amb un mínim del 55 per cent dels vots a favor. Un referèndum entre la població catalana.

El conseller Santi Vila no té cap objecció per afirmar “la immensa sort que tenim els catalans de ser bilingües”. Ho va dir dimecres passat en un dinar col·loqui al Cercle del Liceu. I va afegir: “De qui és Cervantes o Molière? De tothom. M’interessa poc, en una primera aproximació, saber on van néixer. En quina llengua van escriure? M’interessa poc”. Molt ben dit. Ja m’agradaria a mi que un polític del PP o un catedràtic

de literatura espanyola em digués que li importa un rave en quina llengua va escriure *El Quixot*, Cervantes! O que algun dels meus professors de La Sorbona m’hagués dit que no tenia importància que Molière hagués escrit *L’avar* en francès. Però, per desgràcia, no és així: Molière era una “glòria nacional”, de la mateixa manera que Cervantes és un monument de “la cultura en espanyol”.

No sé d’on carai surt el nostre conseller de Cultura –exceptuant

Però era un acte per homenatjar una pedra angular de la cultura, ‘El Quixot’

que va ser alcalde de Figueres, ciutat fronterera, en part trilingüe i on es menja, al Motel, una d’excel·lent llebre a la royale–, però em cau simpàtic. En el dinar col·loqui del Cercle del Liceu, el conseller va dir, entre altres coses, que “ningú, i menys aquest conseller, posarà en dubte, per exemple, que Enrique Vila-Matas forma part de la cultura catalana”. Això és discutible, conseller. Jo conec més d’un càrrec, gros o petit, del seu departament que només admet en la “cultura catalana” els escriptors en llengua catalana. I juraria que Vila-Matas mateix es considera més de cultura barcelonina que catalana. Perquè, ben volgut conseller, entre els seus, us agradi o no, encara n’hi ha molts que es resisteixen a acceptar una cultura bilingüe. Li recordo el que li va dir el conseller Joan Rigol –en la fallida aventura del Pacte Cultural (1985)– a Jaime Gil de Biedma quan aquest li va proposar que reclutessin Juan Marsé: “No puc cridar Juan Marsé, a ell no, perquè si ho faig els meus em devoren”, va dir Rigol. Juan Marsé, premi Cervantes (el dia que l’hi va lliurar el rei a Alcalá de Henares no hi havia cap representació del Parlament ni del Govern ni de l’Ajuntament de Barcelona). En fi, conseller, li desitjo molta sort (i sobretot que li donin diners, molts diners, que bona falta li fan a la “cultura catalana”).●

BATEC CIUTADÀ

Fundesplai preveu un augment de demanda de casals aquest estiu i n’augmenta les beques

BARCELONA ▶ La Fundació catalana de l’Espai (Fundesplai) preveu repartir 5.300 beques perquè nens i joves d’entorns desafavorits puguin gaudir de casals, colònies, camps de treball o vacances en família aquest estiu. El nombre de beques per a l’actual campanya, amb l’ajuda d’entitats i ciutadans, significa multiplicar per cinc la xifra del 2011. Amb el lema “Encerta l’estiu. Un estiu per a tothom”, l’entitat oferirà més de 1.200 activitats

de lleure entre les quals hi ha unes colònies d’hipoteràpia i un camp de treball en anglès. Així mateix, manté a preu de cost les colònies per a famílies. En total s’oferiran 85.473 places, cosa que representa un 15% més que l’any anterior. Ahir la fundació de l’espai va celebrar els 20 anys d’existència que recullen el bagatge i tradició de 45 anys d’història, amb una acampada de 400 monitors al Castell de Montequiu (Osona). / Redacció

Vilà, la preferida pels ciutadans per ser Síndica

BARCELONA ▶ L’actual Síndica, Maria Assumpció Vilà, ha estat la més votada (2.594 *m’agrada*) en el procés obert als ciutadans sobre la renovació del Síndic de Greuges municipal. Van participar-hi 6.800 persones i, després de Vilà, el més votat va ser David Bondia (2.459). El suport popular es tindrà en compte, però no és vinculant per a la renovació del càrrec, que es farà a l’estiu. / Redacció

Més carrils i promoció per augmentar en 80.000 els desplaçaments amb bicicleta

BARCELONA ▶ Molts més carrils bici, un web específic, repartiment de fullets informatius i altres accions de promoció concreten la campanya que ha engegat l’Ajuntament de Barcelona per augmentar en uns 80.000 els desplaçaments diaris en bici. El Pla de Mobilitat Urbana 2013-2018 ja proposa aconseguir un 67% més de desplaçaments en bici i fomentar els recorreguts a peu i l’ús del transport públic, a fi de tenir una mobilitat més “soste-

nible i saludable”. El govern municipal ha posat fil a l’agulla. L’Estratègia de la Bicicleta planteja passar de 116 quilòmetres de carril actuals a 308. El web www.bcn.cat/bicicleta ofereix recorreguts, informació sobre el Bicing o aparcaments, les normes de circulació... També aquest dimarts, dia internacional de la Bicicleta, hi haurà grups d’informadors al carrer per animar els ciutadans a fer servir aquest mitjà de transport. / Redacció